

РЕШЕНИЕ

№ 24265

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на
прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9053** по описа за **2024**
година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от
Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните
нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община против решение от
17.06.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 13-^{ти} състав, постановено по НАХД №
3237/2024 г. С решението е отменено издаденото от кмета на Столична община
НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ с изх. № СОА24-РД11-21/08.01.2024 г. С
постановлението на ответника по касационната жалба Х. Ц. Ц., ЕГН: [ЕГН], адр.
[населено място], [улица], ет. 3 е наложено административно наказание „глоба“, в
размер на 20 лв. на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 във вр. чл. 6, т. 1 от ЗДвП, за това, че
на 20.08.2023 г. , в 08:20 ч. , в [населено място], е паркирал на [улица], срещу № 19, с
посока на движение [улица], собствения си лек автомобил „волво ХЦ 70“ с рег.
[рег.номер на МПС] , срещу движението в зоната на действие на пътен знак В27 и
допълнителна табела Т17, с което виновно е нарушил чл. 6, т. 1 от Закона за движение
по пътищата.

Касационната жалба навежда основания за неправилност на първоинстанционното
решение, като противоречащо на материалния закон. Моли се отмяна на решението и
присъждане на деловодни разноски. В съдебното заседание касаторът не се явява и не

е представяван, но поддържа жалбата с молба-становище от 29.10.2024 г.

Ответникът по касационната жалба не се представява в съдебното заседание.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63в, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК, съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ответникът по касационната жалба е санкционирана за това, че на 20.08.2023 г. , в 08:20 ч. , в [населено място], е паркирал на [улица], срещу № 19, с посока на движение [улица], собствения си лек автомобил „волво ХЦ 70“ с рег. [рег.номер на МПС] , срещу движението в зоната на действие на пътен знак В27 и допълнителна табела Т17, с което виновно е нарушил чл. 6, т. 1 от Закона за движение по пътищата. Първоначално тези факти са санкционирани с фиш № 9203030/20.08.2023 г. по реда на чл. 39 от ЗАНН, но срещу него е подадено възражение, поради което на основание ал. 3 е пристъпено към издаване на АУАН. Не се оспорва, като е видно и то приложената АНП, че с АУАН № 003133/26.10.2023 г. , съставен в сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, от инспектор при „ЦГМ“ АД А. С. Н. – компетентен на основание чл. 44, ал. 1, т. 1, т. 7 и т. 8, ал. 2 от ЗМСА и чл.167, ал. 2, чл. 168, ал. 1, чл. 171, т. 5, б.б. „а, б, г“ и чл. 189, ал. 1 от ЗДвП е установена горепосочената фактическа обстановка. В срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е съставено процесното НП с изх. № СОА24-РД11-21/08.01.2024 г. , което възприема фактическата обстановка по акта, обсъждат се възраженията на санкционирания и се налага в размер на 20 лв. на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 във вр. чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Съображенията на районния съд, за да отмени НП са това, че НП няма дата; АУАН и НП не съдържат детайлно описание, както на фактите по нарушението – изписани неясно, така и на нарушените норми – цитирани бланкетно и неразтълкувани. Тези обстоятелства били съществени нарушения на процесуалните правила, които нарушили съществено правото на защита на санкционирания, като основен принцип на процеса.

На първо място, касационният състав не приема извода на районния съд, че НП не съдържа дата, като задължителен реквизит по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Върху НП има щемпел с баркод и изписана дата на изходящ номер – сигнатура на наказващия орган, което е датата на НП. НП е издадено от компетентен наказващ орган по смисъла на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП. На следващо място, касационният състав не приема извода на районния съд, че АУАН и НП не съдържат реквизитите съответно по чл. чл. , ал. 1, т.т. 4 и 5 от ЗАНН и по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, по специално, че не отразява фактите, които са административни нарушения и нарушените норми. Същественото за осигуряването на правото на защита на санкционирания е да се посочат ясно и

конкретно фактите, които му се вменяват в нарушение. Защитата се извършва срещу факти, а не срещу цифри от нормативни актове. Както АУАН, така и НП, съдържа конкретна фактическа обстановка, а именно, че на 20.08.2023 г. , в 08:20 ч. , в [населено място], е паркирал на [улица], срещу № 19, с посока на движение [улица], собствения си лек автомобил „волво ХЦ 70“ с рег. [рег.номер на МПС] , срещу движението в зоната на действие на пътен знак В27 и допълнителна табела Т17, с което виновно е нарушил чл. 6, т. 1 от Закона за движение по пътищата. Ясно и конкретно е посочено, че ответникът по касационната жалба спира в еднопосочна улица срещу движението, което е забранено пътен знак В27 и допълнителна табела Т17. Това спиране е забранено от чл. 94, ал. 4 от ЗДвП, което е указано с пътен знак В27 и допълнителна табела Т17. Тези факти не са опровергани по делото, установени са с официален свидетелстващ документ – АУАН, който има задължителна за съда материална доказателствена сила, както по смисъла на чл. 144 от АПК във вр. чл. 179, ал. 1 от ГПК, и по смисъла на разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, според която редовно съставените актове по закона имат доказателствена сила до доказване на противното. В този смисъл, правилна е преценката на наказващия орган, че е нарушена разпоредбата на 6, т. 1 от ЗДвП. Неоснователно е възражението на санкционирания, че МПС е спряно в зона за почасово паркиране „синя зона“, която било заплатена за процесното МПС. Правилата за почасовото паркиране се прилагат, когато не е нарушена вертикалната и хоризонтална пътна маркировка. НП съдържа изчерпателно фактите – административни нарушения по смисъла на чл. 183, ал. 2, т. 1 във вр. чл. 6, т. 1 от ЗДвП, като неуточняването на понятията пътен знак В27 и допълнителна табела Т17, като се разтълкува смисълът им по Наредба № 2 от 17.01.2001 г. не е нарушение, което ограничава права на защита. Това е така, доколкото нормите не следва да се тълкуват, а да се спазват. Що се отнася до съображенията на районния съд, че фактическата обстановка била неясно посочена, доколкото пред изписването на „ [улица] липсвало предлог, за да се поясни, че спирането е срещу посоката на движение спрямо „ [улица], то настоящият състав го отдава на ирелевантна пунктуалност.

Не маже да се приеме, че извършеното деяние е маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение покрива без особености състава на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Предвид гореизложеното, решението на районния съд следва да се отмени и НП остави в сила.

Уважаването на касационната жалба обуславя основателност на искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН определя в размер на по 100 лева за двете съдебни инстанции.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. второ АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XXIV^{-ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 17.06.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 13-^{-ти} състав, постановено по НАХД № 3237/2024 г.

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ с изх. № СОА24-РД11-21/08.01.2024 г.

ОСЪЖДА Х. Ц. Ц., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], ет. 3 да заплати на

СТОЛИЧНА ОБЩИНА, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, сумата от 200 лв.
юрисконсултско възнаграждение.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и н протест.